

те речи и осталих случајева који се тичу уставног судства, који се решавају на основу различитих овлашћења у зависности од њихове материје. Међутим, с обзиром на то да ова потоња овлашћења нису одлучујућа, она се не могу наводити као аргумент у разматрањима суштине активности која се спроводи.

Да закључим, израз „контрола уставности“ не треба да нас доведе у заблуду. Не ради се о некој врсти надлежности, поред класичних облика надлежности. Разлика лежи у суштини овлашћења која се врше.

Заједнички елемент, уколико и даље покушавамо да утврдимо шта им је заједничко, лежи у чињеници да се поступак спроводи и пред Уставним судом и пред осталим судовима, тј. они следе кораке прописане правом у низу који доводи до одлучивања о акту. Свака надлежност је организована као поступак, било да је у питању контрола уставности или остали облици класичне надлежности. То, међутим, само по себи није довољно да би се доказало да постоје различите врсте „надлежности“ истог порекла.

Апстракт.

Надлежност уставног правосуђа је појава *sui generis*. Она се само у најопштијем смислу поклапа са класичним облицима надлежности.

Суштина уставног надзора није да установи шта је у складу са законским прописима у неком случају. Идеја која лежи у позадини уставног надзора је открити да ли је успостављени модел, са којим неко понашање треба ускладити, и сам у складу с Уставом.

Овлашћења Уставног суда, која укључују примену надлежности, не могу се ставити у исти кош са случајевима у којима се одлучује о уставности неког закона. Ове надлежности су, у најбољем случају, комплементарне, јер су уставни судови и успостављени ради надзирања уставности закона. Стога у томе треба видети њихову кључну улогу која одређује како њихов правни статус, тако и њихово деловање.

Доктор Ката Сењак.

Председница Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине.

УПОРЕДНОПРАВНИ ОСНОВИ НАДЛЕЖНОСТИ УСТАВНИХ СУДОВА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ.

Гледано са становишта повијести уставних судова и проблема транзиције социјалистичких земаља, за Босну и Херцеговину као нову демократску државу са друштвом у транзицији, израженом асиметричком подјелом власти, улога уставних судова има посебан значај у специфичним друштвеним, господарским и политичким увјетима.

Опћи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини има 11 Анекса и то: Анекс 1.А: Споразум о војним аспектима мировног споразума, Анекс 1.Б: Споразум о регионалној стабилизацији, Анекс 2: Споразум о међуентитетској линији разграничења и релевантним питањима, Анекс 3: